

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Η κυρά - Βασιλική που διάβαζε το φλυτζάνι του καφέ

Στην φτωχογειτονιά μας, καθόταν και η κυρά - Βασιλική, η οποία δεν ξεχώριζε από τον μικρόκοσμο που ζούσαμε. Μια γυναίκα χήρα, ράφτενα, μέσης ηλικίας όπως όλες τις άλλες.

Όμως οι γυναίκες, στην γειτονιά, ιδίως οι νεαρές κοπέλες την εκτιμούσαν ιδιαίτερα.

Είχε το μεγάλο χάρισμα- όπως ομολογούσαν όλες- να βλέπει την τύχη στο φλυτζάνι του καφέ, και μάλιστα επέμεναν ότι «όλα όσα τους έλεγε έβγαιναν αληθινά».

Εμείς τα αγόρια ακούγαμε όλα αυτά και γελούσαμε. Όμως κατά βάθος μας έκαιγε η περιέργεια:

Μήπως και είναι αλήθεια και η κυρά Βασιλική μπορεί να διαβάζει το μέλλον;

Φυσικά κανένας από εμάς-τα αγόρια- δεν τολμούσε να χτυπήσει την πόρτα της και να της ζητήσει να του πει την τύχη του.

Το παίζαμε αδιάφοροι, ενώ πολύ θα το θέλαμε να μας «διαβάσει» και εμάς το φλυτζάνι.

Ένα καλοκαιρινό βράδυ που μαζευτήκαμε μερικοί συνομήλικοι στην αυλή του σπιτιού ενός, που συνόρευε με εκείνο που έμενε η κυρά Βασιλική, και μιλούσαμε για ποδόσφαιρο, για κορίτσια και άλλα πολλά, κάποιος κάπως συνωμοτικά και χαμηλόφωνα ψιθύρισε:

«Ρε παιδιά να κανονίσουμε κρυφά να πάμε στο σπίτι της κυρά Βασιλικής να μας πει το φλυτζάνι;»

Το ίδιο συνωμοτικά και χαμηλόφωνα οι υπόλοιποι αμέσως, ρώτησαν με ένα στόμα:

«Μα πως γίνεται;»

«Γίνεται» είπε εκείνος με ένα πονηρό χαμόγελο.

...Το «οχέδιο» δεν έγινε ποτέ. Είτε δεν μπορούσε να γίνει, να μπουν άνδρες, στο άβατο σπίτι, της κυρά Βασιλικής, είτε εμείς τα αγόρια είχαμε πιά μεγαλώσει, και περισσότερο μας ενδιέφεραν τα αληθινά- κορίτσια, από εκείνα που θα μας έλεγε πως θα συναντήσουμε αν μας διάβαζε το φλυτζάνι η κυρά Βασιλική.

Το «δεφτέρι» με το «βερεσέ» στον μπακάλη της γειτονιάς

Ένα άλλο χαρακτηριστικό εκείνης της εποχής ήταν και το «δεφτέρι του μπακάλη με τα βερεσέ».

Για τους παλιούς το δεφτέρι του μπακάλη, ήταν κοινό χαρακτηριστικό με το οποίο ψώνιζε η κάθε νοι-

κοκυρά της φτωχογειτονιάς. Δεν ήταν πλούσιος ο μπακάλης. Φτωχός και αυτός. Αλλά για να κάνει «τζίρο», να πουλήσει δηλαδή, έπρεπε να κάνει πίστωση. Χωρίς πίστωση «τζίρος» δεν γινόταν. Βρέθηκε λοιπόν η «χρυσή τομή», το δεφτέρι με τα βερεσέ, και κάθε νοικοκυρά ψώνιζε άφοβα και με υπερηφάνεια:

«Γράψετε και τα σημερινά κυρ Μανώλη».

Ο κυρ Μανώλης έγραφε με την κρυφή ελπίδα ότι η πελάτισσα, που φορτώθηκε σακούλες, θα ερχόταν στο τέλος του μηνός να ξοφλήσει τουλάχιστον τα μισά.

Φτωχά άτομα και από τις δύο πλευρές: και η πελάτισσα και ο μπακάλης.

Στο τέλος του κάθε μήνα δίναμε όσα μπορούσαμε από το χρέος. Ποτέ δεν εξοφλούσε κανένας όλα όσα χρωστούσε. Έδινε το «κατά δύναμη», γνωστή φράση για την εποχή που δικαιολογούσε: τόσο μπορώ τόσο δίνω.

Αυτός ήταν ο φτωχόκοσμος σε κάθε γωνιά της πατρίδας σε πόλη ή σε χωριό στην δεκαετία του '50.

Είχε όμως, την αγνότητα, την ομορφιά και την υπερηφάνεια του.

Η εξέλιξη με τα χρόνια, άλλαξε πολλά πράγματα. Οι παλιές εκείνες γειτονιές, πήραν μια άλλη όψη.

Στα άλλοτε παλιά «σπίτια τα χαμηλά» όπως έλεγε και το τραγούδι, χτίστηκαν πολυκατοικίες. Ο μικρός χωματόδρομος πλάτυνε και ασφαλτοστρώθηκε, και έγινε διπλής κατεύθυνσης.

Ηλεκτροδοτήθηκε η περιοχή. Μπήκαν στις στέγες αντένες για τις τηλεοράσεις και στα σπίτια WI FI για το ιντερνέτ.

Οι πολυκατοικίες έχουν υπόγεια γκαράζ για τα αυτοκίνητα.

Ένα όμως δεν άλλαξε όποια και αν είναι η σημερινή εξέλιξη:

Αριστερά: Η Γεωργία Βασιλειάδου «διαβάζει» το φλυτζάνι στο Μίμη Φωτόπουλο. Παλιά ασπρόμαυρη ελληνική ταινία. Πάνω: Η Ρένα Βλαχοπούλου διαβάζει το μέλλον από το φλυτζάνι του καφέ. Χαρακτηριστικοί τύποι του παλιού Ελληνικού σινεμά.

Το «δεφτέρι με τα βερεσέ».

Τώρα δεν λέγεται έτσι, αλλά :

VISA ή πιστωτική κάρτα, και πληρώνουμε τον μήνα «το κατά δύναμη».

Αγαπητέ αναγνώστη

Αυτά για σήμερα. Την άλλη εβδο-

μάδα θα αρχίσουμε μια νέα σειρά από τις «Στιγμές της ζωής»: Το παλιό Ελληνικό σινεμά. Ταινίες που είδαμε και ηθοποιούς που αγαπήσαμε.

Μπάμπης Ράκης

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ!

Η επιτυχία της στήλης «Ένας φίλος ήρθε από τα παλιά φορτωμένος με χιλιάδες αναμνήσεις» που γράφουν ο ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ και ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗΣ κάθε Τετάρτη στον «Κόσμο της Τρίτης Ηλικίας» και αγαπήσατε, μάς επιβάλλει να την αυξήσουμε σε δύο σελίδες για να δώσουμε την ευκαιρία στους αναγνώστες μας να δημοσιεύσουν τις δικές τους αναμνήσεις με φωτογραφίες από σημαντικές στιγμές της ζωής τους στους Αντίποδες.

Μόνο με τη βοήθειά σας θα καταγράψουμε για τις επόμενες γενιές τη ζωή, τους αγώνες, τις θυσίες, τα μεγάλα έργα και τους αρχιμάστορες τους μετανάστες που ήρθαν με το τίποτε και έφτιαξαν τα πάντα για την οικογένειά τους και για την Ελλάδα. Οι αναγνώστες μας θα μπορούν ακόμη ν' απαντούν στις απόψεις του Γρηγόρη και του Γιώργου, ή και να συμπληρώνουν τις αναμνήσεις τους.

Την επικοινωνία σας με τη στήλη, «Ένας φίλος ήρθε από τα παλιά φορτωμένος με χιλιάδες αναμνήσεις», μπορείτε να στείλετε με e-mail: kosmos@kosmos.com.au ή στη διεύθυνση: Shop 7/5 Belgrave St, Kogarah, NSW, 2217

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Τα κείμενά σας θα διορθώνονται για τυχόν λάθη, αλλά δεν θα αλλοιώνονται και οι φωτογραφίες σας θα επιστρέφονται αμέσως μετά τη δημοσίευση.

**ΓΡΑΨΕ ΚΑΙ ΤΗ ΔΙΚΗ ΣΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ
ΣΤΟΝ «ΚΟΣΜΟ» ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΣΟΥ**